

Totalitární psychóza, neboli: víra tvá tě uzdraví, anebo tě zničí

- CZ24 News | 8. září 2021

Latinské přísloví říká, že my sami jsme svoji vlastní nepřátelé. Je v tom velký kus pravdy. Ve starých časech, neovlivněných hypnotickým vlivem televize a závislostí na internetu byli lidé moudřejší než dnes, proto si tyto spojitosti uvědomovali. Aspoň někteří z nich. Gustave Le Bon, francouzský vzdělanec říká: „Většina dnešních lidí netouží po pravdě. Nemají zájem o důkazy, které by nesouhlasily s jejich vlastními názory a raději budou vychvalovat chybný názor, když je nějak zaujme. Kdokoliv jim může dodat iluzi, si je získává a kdokoliv by jim chtěl tuto iluzi vyvrátit, se stane jejich obětí.“

Lidstvo, obzvláště ve formě davu, vždycky jedná podle svého nejslabšího článku, neboli podle nejnižšího jmenovatele. Zločin, který by žádný jednotlivec nespáchal, je bez zábran a bez váhání páchan davem. I ti, kteří mají vysoké morální zásady se nechají strhnout k nepřičetnostem, jestliže se stanou součástí davu.

Tato hromadná psychóza se dá přirovnat k epidemii šílenství. Dojde k ní, když větší část lidské společnosti přestane chápat skutečnost a sklouzne do jakéhosi poblouznění. Nejhorší na tom je, že ti, kteří hromadné psychóze podlehli, o tom vůbec neví. To je jako při nějakém sportovním utkání: když jeden z diváků křičí, všichni křičí, i ti, kteří by sami na svých nikdy nekřičeli. Jakoby se jakási horečka rozšířila davem, postihne i je.

Je mnoho způsobů jak upadnout do šílenství. Nadměrné užívání alkoholu, nebo drog to zařídí celkem rychle. Dnes, kvůli věčně pilnému farmaceutickému průmyslu máme léků až až a skoro každý po třicítce bere aspoň něco. Jak mi kdysi řekla sousedka: „přece musíme něco brát!“ Že musíme? Mnohé vedlejší účinky těchto léků nejsou daleko od psychického narušení.

Stav šílenství dokážou rovněž navodit psychologické, nebo také zvané psychogenické vlivy. Snad ten nejčastější psychogenický důvod pro hromadnou psychózu je záplava záporných pocitů, jako jsou strach, nebo obavy, které postupně člověka doženou do stavu paniky. Jestliže je celá skupina psychicky slabších jedinců přivedena trvalým strachem a obavami do stavu paniky, ať už je to strach skutečný, nebo vymyšlený, pak celá tato skupina a někdy celá lidská společnost podlehnou hromadné psychóze.

Nejčastější a nejnebezpečnější druh psychózy je psychóza totalitární. Je založena na naprostém poblouznění dospělých lidí, kteří upadnou do jakéhosi dětinského stavu, kdy svěří vládu nad svými životy politikům a byrokratům. Setrvávání v takovém stavu regrese samozřejmě dává vládě o to větší moc. A jedině psychicky narušená vláda si může myslet, že tímto způsobem je možno úspěšně ovládat populaci a pak vede celý stát ke stále většímu teroru a k celkem jisté společenské zkáze.

V takové společnosti pak dochází postupně ke stavu, který je nazýván „menticida“, což znamená zničení lidské mysli. Tento stav pramení z neustálého strachu a obav, kterým je populace vystavena. Když je tato trvalá ustaranost doprovázena občasnými vlnami ještě většího nátlaku, kdy každá vlna je následována chvilkovým obdobím zdánlivého klidu, lidská morálka upadá a lid sjíždí víc a více do stavu paniky. Panika, ještě více podpořena lživými zprávami a nepravděpodobnými výmysly politiků, jen prohlubuje zmatek, do kterého lidé upadají, což postupně vede k ještě horším preludům již zmíněného totalitariánu.

Joost Meerloo, holandský lékař a psychiatr říká, že logické záležitosti můžeme řešit s pomocí logiky; nelogické záležitosti ne. Nelogičnost naprosto zmáte ty, kteří jsou logičtí. Nesmyslná lež, spolu s monotonně opakovanými dalšími nesmysly působí víc na citovou stránku než na logiku a rozumné uvažování. A zatímco lidé stále ještě hledají vysvětlení té první lži, totalitáři už je bombardují s několika dalšími vylhanými zprávami.

Ještě nikdy to neměli totalitáři tak snadné, zmanipulovat celé lidstvo do psychózy totalitářství, jako dnes. Ještě nikdy k tomu neměli tolik prostředků. Ale dnes, společenské internetové stránky, vždy věrná televize, „chytré“ telefony, spolu s počítačovými programy, které vychytají všechny zprávy, které by nesouhlasily s oficiální historkou, to všechno jen přispívá ke zmatku v lidských hlavách a vrhá je to do totalitární psychózy. A ještě ke všemu jsou všechny tyto nástroje propagandy návykové.

S kým pak může jedinec cokoliv rozumně diskutovat, když mají všichni stejně vymyté mozky a jiný přístup, než totalitáři, neznají. Hledá vůbec někdo jiné názory a jiné řešení než to, co je mu nabízeno, nebo lépe řečeno vnucováno všude kolem? Těžko, protože hotové odpovědi na případné otázky nachází kam se podívá a to, že nedávají žádný smysl mu snadno v té zmeti unikne, když si ještě navíc myslí, že když to říkají všichni, tak to asi bude pravda.

Jako mně řekl jistý člověk, nemocný rakovinou, když se rozhodoval, jestli má podstoupit imunoterapii (imunitu potlačující terapii) nebo ne: „když mně tři doktoři po sobě řekli, že je to to nejlepší, co můžu udělat, tak to asi bude pravda.“ Jenže ti tři doktoři chodili všichni do stejných škol, tím pádem měli naprosto stejně vymyté mozky a ani nevěděli, nikdy sami nepátrali, jestli existuje jiná léčba. Nebyli naučeni pátrat sami na svých, všechna řešení měli naservírována na stříbrném podnosu ve formě oficiálních učebnic přímo pod nosem. A pak ho zabili.

Další krok, který totalitární vládci, toužící po větší a větší moci mohou učinit, ve snaze naprosto ovládat své oběti, je izolovat je. Tím, že je izolují a přerušují jejich společenský život, tito lidé se stanou mnohem víc náchylní na vytváření přeludů a nepravd ve své mysli. To proto, že jednak nemají žádný styk s oprávněným myšlením druhých a také že nevidí kolem sebe žádné kladné příklady. Isolovaní jedinci jsou proto mnohem více náchylní mentidě, což dokázal ruský psycholog Ivan Pavlov na psech už dávno. Pavlov také zjistil, že požadovaný reflex může být vyprodukován velmi snadno a rychle, když je pokusný tvor umístěn v tiché laboratoři, s minimálním vyrušováním. Když je prostě na samotce.

Trenéři zvířat to velmi dobře ví: ticho, samota a trpělivé opakování vnucovaného názoru dokáže nejen u zvířat, ale i u lidí, vyprodukovat hotové zázraky v mytí mozku. Totalitáři to také velmi dobře vědí. Znají veškerý psychologický výzkum daleko lépe než my a sledují toto pole jako ostříž, aby všechny nové objevy mohli okamžitě uplatnit na nás. Osamocený člověk, zmatený vlnami teroru a strachu pak snadno sklouzne to stavu mentidy, která zničí jeho veškeré volné myšlení a on sám se stane loutkou, kterou totalitáři a jejich veřejné zpravodajské prostředky mohou ovládat jak je jim libo.

Totalitáři tento stav samozřejmě využijí a v rozhodné chvíli nabídnou lidem východisko ze situace a návrat k bývalému pořádku a organizovanosti. Toto východisko ale má své podmínky a jedna z nich je ztráta osobních svobod a předání dohledu nad svými životy vládě. Musí se vzdát svobodného rozhodování, musí poslouchat co je jim přikazováno, aniž by se ptali je-li to správné, nutné, či potřebné. Musí přijímat všechny navrhované způsoby řešení situace bez odmlouvání či protirečení.

Toto vytvoří stav totalitární psychózy, což je patologický stav, který nevede k ničemu dobrému. Slepá poslušnost a zákaz volného myšlení a volného projevu zbaví lidi radosti ze života a naprosto v nich

ubije vynalézavost. Výsledkem něčeho takového je celková stagnace ve všech směrech, tiché zoufalství v některých, ničivost a smrt ve velkém měřítku v jiných. Lidé přestanou být lidmi, se všemi svými přednostmi a chybami, a stanou se z nich roboti, kteří tupě a bezmyšlenkovitě vykonávají co je jim přikázáno shora. Tento stav postupně zdegraduje a zničí celou lidskou společnost a vyhubí v nich samostatnost a lidství. Stanou se polo-lidmi.

Jak se proti tomu bránit, to je otázka. A jestli je vůbec možno napravit škody, který tento stav způsobil, to je ještě obtížnější otázka. Jelikož je mentacidální útok mnohostranný, i obrana proti němu musí být mnohostranná. Švýcarský psycholog Carl G. Jung říká, že ti, kteří se chtějí zbavit vlivu šílenství dnešního bláznivého světa, si napřed musí udělat pořádek ve své vlastní mysli. To znamená, zpochybňovat všechno, co je nám předkládáno a pátrat po podstatě těchto názorů. Ptát se kdo tím či oním získává a kdo ztrácí. Začít studovat celý problém do hloubky a hledat důvody pro jeho existenci, ale i důvody proti ní. Pokud je pouze jeden názor všude kolem a ještě ke všemu je to stále ten stejný, pak je o to větší důvod pátrat, proč neexistují názory jiné. V takovém případě je samozřejmě naprosto nutné podezřívát hromadné spiknutí a censuru.

Další kroky zahrnují rozšiřování získaných informací všude, kam je možno. Jelikož pravda je vždycky silnější než lež, postupně se tyto informace spolehlivě rozšíří do celého světa a lidé pochopí, že byli ošizeni a že jim bylo celou dobu lháno. Takoví se pak rádi vrhnou na stejný výzkum a začnou pátrat po původu těchto lží a to celé, jako jedna řetězová reakce přinese všem vysvobození z uměle způsobené menticity.

Dobrá taktika je rovněž využívat humor a zesměšňovat zkompromitované vládcy a vlády. Pomocí humoru a vtipů je mnohdy možno docílit víc, než vojskem se všemi jeho zbraněmi.

Již zmiňovaný Joost Meerloo říká: „Musíme se naučit jednat s demagogem a rádoby diktátorem s pomocí zesměšňování a humoru a on pod touto tíhou zkolapsuje.“

Václav Havel radil vytvářet proti totalitární vládě „paralelní struktury.“ To jsou organizace, instituce, spolky, technologie a cokoli jiného, které sice fyzicky pod totalitu spadají, ale morálně jsou mimo ni. Jinými slovy, ve své podstatě nepodléhají všeobecně propagovaným názorům a příkazům.

Jak řekla jistá osoba, když se jednalo o tom, proč všichni odsouhlasili nesmyslná rozhodnutí: „když většina souhlasila, tak jsme museli taky souhlasit.“ Naprostý omyl, nemuseli. Ale uhnuli ze svých zásad, protože to bylo snadnější. Nestáli tím pádem mimo dav, nebyli ojedinelí. Bylo to snadnější a pak odsouhlasili něco, co bylo proti nim samotným a čeho později těžce litovali.

To hlavní ale je, aby se co nejvíce lidí postavilo tímto způsobem na odpor. Aby co nejvíce lidí pátralo a hledalo skutečnou pravdu a odmítali věřit lžím, které jsou jim stále předkládány. Ani totalitáři neseď se založenýma rukama, ale pátrají stále dál jak jinak by nás připravili o svobodu, o naše práva, o naše názory, náš majetek, naše děti a všechno ostatní. Tak ani my nesmíme sedět se založenýma rukama a očekávat, že soused, nebo uliční rada, či městský úřad, nebo vláda za nás něco udělají. Jsme každý na svých. A jako celek máme obrovskou moc.

Někteří se vymlouvají: „ále, za deset let už tady nebudeme, takže se nás to netýká.“ Pravda, za deset let zde mnozí nemusí být, ale jejich děti zde budou, jejich vnoučata, jejich oblíbení známí a příbuzní, i s jejich dětmi a vnoučaty. A co když tam odtud, kde budeme, ať už je to tam nahoře, anebo tam dole, budeme moci tento svět sledovat a budeme velmi dobře vidět, co naše současná ignorance a chyby tímto způsobem vytvořené způsobily? Co když budeme sledovat řetězec, který naše vlastní chybné činy způsobily mezi našimi potomky a jinými lidmi? **Co když toto je ten tak zvaný „boží soud“ a trest, který nás po smrti čeká?**

Opakování rodinné hlouposti, nekonečné dědictví rodinného nerozumy a chybných zásad je naprosto běžné. Celé generace tradují špatný úsudkový postup svých předků, k jejich vlastní škodě. Když vidíte rodinu a všichni jsou obézní, nebo nemocní, to není genetická dědičnost! Ne, ta prakticky neexistuje, jak zjistil Dr. Bruce Lipton. Pouze asi 2% všech nemocí, tak jak na světě jsou, jsou geneticky dědičné nemoci a ty jsou tak vzácné, že jakoby neexistovaly.

Když vidíte takovou rodinu, kde jsou všichni nějak nemocní, nebo všichni obézní, to je dědičnost návyků. Ta rodina má nějaký zvyk, nebo zvyky, či radši zlozvyky, které všichni jeden po druhém opakuji a které toto způsobují. Nejčastěji ze všeho se živí něčím, co jim škodí, ale nezastaví se, nezamyslí a nezačnou pátrat po příčině.

Jako příklad ze života, v Americe se vypráví tento příběh: Mladík se oženil. Jednou sledoval jeho novopečenou manželku, jak připravovala svíčkovou k pečení. Vzala maso, odřízla z něho špičku a hodila ji do smetí. Zbytek masa dala na pekáč a do trouby. On se jí ptal, proč tu špičku odřízla a vyhodila, ale ona mu to nemohla vysvětlit. Řekla pouze, že její matka to tak vždycky dělávala.

Když jeli příště na návštěvu k tchýni, mladíkovi to nedalo a zeptal se jí, proč vždycky odkrojí špičku od svíčkové a vyhodí ji. Tchýně váhala s odpovědí, zjevně nevěděla co na to říct a nakonec se zní vysoukalo, že její matka to taky tak dělala.

Babička ještě žila a tak se tam jednou vypravili. Na otázku, proč vždycky vyhodila špičku od svíčkové do smetí, odpověděla: „Ale chlapče, my jsme měli moc malý pekáč. Ten celý kus by se tam nevešel!“

Oficiálně potvrzeno

[Americká státní organizace](#) Homeland Security (Zabezpečení domoviny) vydala oficiální dokument, kde potvrzují, že strach, v tomto případě strach z teroristického útoku, může způsobit hromadnou psychogenickou nemoc. Tuto nemoc vysvětlují jako že se společenské trauma a obavy spojí dohromady a způsobí psychosomatické příznaky, jako jsou žaludeční nevolnost, potíže s dýcháním a paralyzu. A jestliže více lidí uvěří tomu, že tyto problémy jsou ve spojení s tím, co původní trauma způsobilo, pak se tyto příznaky roznesou po celé populaci.

Nejzajímavější je, že zdravotní následky jsou velice podobné těm, které způsobí skutečný chemický, nebo biologický útok, včetně chemikálií, které jsou k němu použity, jako třeba bacily chřipky, nebo i antrax.

Na příklad, v Kalifornii, v r. 2003 přišel člověk do banky a když odcházel, nasprejoval do vzduchu nějaký aerosol. Všichni lidé v bance hromadně onemocněli: dostali bolest hlavy, horečku, mrtvěly jim končetiny a mnozí omdlévali. Pátrání zjistilo, že sprejovaná látka nebyla v nejmenším škodlivá. Byl to typický případ psychosomatického onemocnění.

Anebo jinde, 40 žen pracovalo v továrně, kde skládaly dohromady nějaké drobnosti. Všecky byly zdravé a velmi dobře spolu vycházely. Během práce, kterou dělaly mechanicky, brebentily jedna přes druhou, smály se a práce byla pro ně více méně zábavou. Jako pokus, nenápadně byla mezi ně rozšířena zpráva, že kolem chodí velmi nebezpečná chřipka, což nebyla pravda. Přesto, skoro všechny onemocněly.

To by nás mělo donutit přemýšlet!

Autor: JANE K.